

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.7. Schisma Salonense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

Sæculum VI.
A. C. 599.

§. VII.

Schisma Salonense durat.

Sup. XXXV.
§. 36.
VII. ep. I.

Maximi Salonensis contumacia elapso jam quadriennio necdum frangi potuerat. Cum ad S. Gregorium Papam fuisset relatum, Maximi jussu litteras suas, quibus prohibuerat, ne Officio Episcopali fungeretur, publice fuisse laceratas, ad Sabinianum tunc temporis Nuncium suum Constantinopoli morantem hac de re scripsit in hunc modum: *Non nescis, quantum rei indignitate commovear, quoniam potius mortem subire paratus sum, quam tolerare, ut me vivo S. Petri Sedes deprimatur. Nota tibi est indoles mea, & longa in adversis patientia; hæc vero fatigata, ubi semel nihil amplius ferre statutum est, in extrema pericula imparviro. Retulerunt mihi, Maximum misisse unum ex Clericis suis, qui deferret, Malcum Episcopum ob pecuniam, quam debebat, in carcere fuisse interfectum. Ad hæc istud unicum Imperatori dices; si ego manus meas Longobardorum sanguine sedare voluissem, hæc Gentem hædie nec Regem, nec Ducem habituram fuisset. Malcus Episcopus nec carceri datus fuit, nec ullatenus male habitus; sed illa die, qua judicatus fuit, & condemnatus, eum Bonifacius Notarius in Domum suam me ignaro deduxit; ibi prandio accubuit, honeste*

boneste habitus est, & illa nocte subito ex-
piravit. Hic est ille Malcus, qui, post-
quam in Dalmatia non ea, qua par erat,
fide Patrimonium rexisset, in Sicilia Epis-
copus creatus fuit.

Sæculum VI.

A. C. 599.

Sup. XXXV.

§. 36.

Maximus cum sæpe a Papa citaretur, ut Romam veniret, & factorum suorum rationem redderet, diu multumque tergiversatus tandem petiit, ut Papa Salonam mitteret Delegatum, coram quo objecta diluere posset, audebatque affirmare, id ab Imperatore fuisse præceptum. Ad hæc S. Gregorius respondet: *Nulla alia ad nos mandata pervenerunt, quam ut te huc ad nos vocarem; licet vero etiam aliqua alia per subreptionem obtenta fuissent, nihilominus, cum tamen nobis Imperatoris zelus & Reverentia in Canones perspecta sit, quod Muneris nostri est, intrepide faceremus. Illam autem culpam, ob quam tantopere times, ne a nobis puniaris, videlicet quod absque nostro consensu ordinari sustinueris, quamvis intolerabilis sit, remittimus tamen secundum Imperatoris Mandatum, si modo imposterum te morigerum ostendas. Sed alia de te ad nos delata fuere, quæ a nobis necessario examinanda sunt. Tum iterum prohibet, ne Missam celebret, & Romam intra triginta dierum spatium venire jubet, viam obstruens omnibus excusationibus, quas allaturus videbatur,*

tur,

Sæculum VI. tur, quod a Magistratibus a militibus aut
 A.C. 599. populo itineri se dare non sineretur.

V. ep. 26.

S. Gregorius simul Clericis & viris
 nobilibus Civitatis Salonensis scribens
 dicit: *Miror, quod in tanto numero Cle-
 ricorum & tantæ populi multitudine vir-
 duos viros invenire fuerit, qui a Com-
 munione Maximi abstinerint, & Chris-
 tianos se esse meminerint, videlicet Pau-
 linum Episcopum & Honoratum Archi-
 diaconum; quia tamen erga vos Miseri-
 cordiæ viscera gerimus, & scimus, non
 nullos ad communicandum cum ipso vi-
 compulsos fuisse, oramus Dominum Omni-
 potentem, ut vos ab omnibus peccatis ve-
 stris & alienis absolvat.* Ita S. Grego-
 rius inhærens antiquæ Disciplinæ, a S. Au-
 gustino traditæ, ad corrigendam multi-
 tudinem solum hortatum sine ulla Cen-

Sup. L. XX. sura adhibet. Hæ duæ Epistolæ mense
 S. 46. Martio Indictione decima quarta anno
 596. datæ.

Eodem anno mense Julio S. Grego-
 rius eadem mente scripsit ad Clericos
 I. ep. 48. & populum Civitatis Jaderæ seu Zara
 in Dalmatia, cujus pars una Maximi
 Communionem rejecerat, pars altera
 amplexa fuerat. Ex numero Commu-
 nionem illius amplectentium erat eorum
 Episcopus Sabinianus; at postea relicto
 Maximo eundem tam vehementis erroris
 hujus poenitentia subiit, ut se Episcopatu
 abdic-

abdicare, & intra Monasterii claustra cul-
 pam eluere vellet. Ad eum S. Grego-
 rius scribens dicit; quod ipsum in suam
 Communionem & Paternum affectum
 recipiat, hortaturque, ut gregis sui cu-
 stodiam non dimittat, sed omnibus viri-
 bus illos, qui a Communione Ecclesie
 fuissent separati, reducere adlaboret.

Sæculum VI.
 A. C. 599.

VII. ep. 12.
 ind. 1.

§. VIII.

Maximus Salonensis subicitur.

Conjicere pronum est, Maximum Sa-
 lonensem in sua pervicacia a Roma-
 no Exarcho, viro Summo Pontifici in-
 fenso, non parum fuisse confirmatum,
 cum sub ejus Successore Callinico victas
 manus dederit. Hac de re S. Gregorius
 ad Marinianum Ravennatensem circiter
 mense Nov. anno 598. Indictione secun-
 da scripsit in hunc modum: *Callinicus
 Exarchus scribere ad me non cessat, ut
 Maximo ignoscam. Ejus frequentissimis
 Epistolis fatigatus, quid aliud facere po-
 tui, quam hanc Causam ad te delegare?
 Si igitur Maximus se tibi submittat, Ho-
 noratus quoque ejusdem Ecclesie Archi-
 diaconus ad idem Judicium deducatur, ut
 cognoscere possis, an Maximus legitime
 ordinatus fuerit, an Simonice, vel Impu-
 dicitie reus sit, an ignoraverit, se fuisse
 excommunicatum, quando Missam cele-
 brare ausus est, & tunc, quod tibi coram*
 Hist. Eccles. Tom. VIII. Hh Deo

VII. ep. 10.
 ind. 2.